

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne først gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) angaaende Udskydelsen af Anlægget af nye Jernbaner. Det ærede Medlem mente, at man godt kunde udskyde en Del af de store Jernbaneanlæg og derved i alt Fald foreløbig spare nogle Penge og saaledes bidrage til en bedre finansiell Balance. Den højtærede Trafikminister udtalte sig angaaende denne Sag, saa vidt jeg husker, omtrent saaledes, at dertil udkrævedes en Lovforandring, og deri var det ærede 2det Medlem for 7de Kreds vistnok enig. Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt at gøre en Lovforandring af den Grund. Loven bestemmer ganske vist, i hvilken Orden og paa hvilken Maade Anlægene skulle finde Sted, og de Beløb, der aarlig skulle anvendes dertil, men der staar jo udtrykkelig: for saa vidt Beløbene bevilges paa de aarlige Finanslove, og jeg forstaar Loven saaledes, at hvis disse Beløb ikke bevilges paa Finansloven, ville de vedkommende Baner heller ikke blive anlagte. Det er den ene Side af Sagen, men jeg skal tilføje, at jeg for mit Vedkommende — det siger jeg ikke til den højtærede Minister, men til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds — vil ikke haabe, at det nogen Sinde skulde ske, at vi skulde komme saa dybt ned med Hensyn til vore finansielle Forhold, at vi skulde være nødsagede til at udskyde de en Gang ved Loven fastsatte Jernbaneanlæg. Det vilde gøre mig forfærdelig ondt, og jeg tror ikke, at det Forhold kunde tænkes. Man maa nemlig ikke se paa Jernbaneanlæg som paa adskillige andre Udgifter, der afholdes af Staten; thi selv om de ikke give nogen stor Rente lige straks, ere de indirekte Fordele, vi have af vore Jernbaneanlæg baade i den ene og den anden Retning, overordentlig betydelige. Jeg vil i alt Fald meget fraraade, at slikt skulde ske.

Den højtærede Trafikminister stillede til Finanslovens 3die Behandling i Folketinget et Ændringsforslag til § 26 om en Forhøjelse af Tilskuddet til Det forenede Dampskibsselskab fra 87,000 til 110,000 Kr. Dette Ændringsforslag blev ikke vedtaget nede i Folketinget. Jeg beklager det, skønt man maaske kan sige med nogen Ret, at de af Det forenede Dampskibsselskab stillede Fordringer vare noget store. Men Forbindelsen mellem Frederikshavn og Gøteborg er af en saadan Beskaffenhed, at hvis den ikke, hvad den efter min

Mening er bleven, var bleven forsømt og til Dels mishandlet baade fra Statsbanernes og, jeg havde nær sagt, ogsaa fra Det forenede Dampskibsselskabs Side — thi jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at Det forenede Dampskibsselskab ikke sætter nogen særlig stor Pris paa at have denne Route —, er det efter min Mening en saa naturlig Route, blot den bliver naturlig støttet, at det vilde være Synd, om den Forbindelse, der er der nu, ikke skulde kunne vedligeholdes. Sagen er jo afgjort dermed, at de 87,000 Kr., som staa paa Finansloven, staa, gaar jeg ud fra, til Ministerens Raadighed, og jeg vil haabe og ønske, at det maa lykkes den højtærede Trafikminister at faa en saadan Ordning i Stand med Det forenede Dampskibsselskab, at denne Forbindelse, som har været nu i de sidste 5 Aar, og som udløber den 1. April, ikke skal blive daarligere, men at den kan vedligeholdes, selv om den kun skal vedligeholdes med eet Skib. Jeg vil indtrængende anmode den højtærede Trafikminister om, hvis det er muligt, at den Forbindelse, vi nu have med Togene 917 og 970, — Tog 917, som kommer til Frederikshavn straks om Morgenens, altsaa det gennemgaaende Eksprestog fra Tyskland, og det Tog, som gaar fra Frederikshavn om Eftermiddagen, Tog 970, som har Sovevogne og Forbindelse Syd paa, — vedligeholdes. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis der er et tilstrækkelig stærkt og hurtigt sejlene Skib, vil det kunne lykkes at vedligeholde Forbindelsen med det Beløb, som er bevilget. Men jeg tror, at hvis denne Nægtelse af Forhøjelsen skulde have til Følge, at Trafikken bliver daarligere, end den har været i de sidste Aar, efter den Akkord, der har været i de sidste fem Aar, burde man ikke være gaaet til denne Nægtelse, idet der jo nu baade i Norge og Nordsverige, efter min Opfattelse og mit Kendskab til Forholdene, er betydelig stærkere Stemning for denne Route, end der har været nogen Sinde før.

Jeg spurgte i Fjor den daværende Minister for offentlige Arbejder om Ministerens Stilling til Forordningen af 5. Marts 1845 § 18 om Beregningen af Befordringsgodtgørelsen. Jeg skal ikke her referere denne Forespørgsel — den findes i Landstingets Forhandlinger for 1910—11 Sp. 968 — men jeg vil gerne gentage min Forespørgsel til den nuværende højtærede Trafikminister. Det Svar, jeg fik, vil jeg ganske kort referere. Det gik ud paa, at den